

“Hoa Đào Nở...”

*Mỗi năm hoa đào nở,
Lại thấy ông đồ già,
Bày mực tàu giấy đỏ,
Bên phố đông người qua...*

Chúng ta đều quen thuộc với bài thơ “Ông Đồ” mỗi khi Tết đến và bài thơ ngắn ngủi này thường tạo trong chúng ta một cái buồn man mác. Riêng tôi, mỗi khi Xuân về và thấy hoa đào nở, chẳng những thấy lòng man mác với cái buồn của bài thơ “Ông Đồ” nhưng một ý nghĩ khác cũng lại đến với tôi. Đó là năm nào cũng vậy, không kể mưa hay nắng, nóng hay lạnh, Tết đến sớm hay trễ, cứ vào những ngày trước Tết một loại hoa mai trắng, tương tự như hoa đào nở khắp nơi. Tôi tự hỏi không biết hoa đợi đến Tết mới nở hay là Tết đợi cho đến khi hoa nở mới về mà năm nào cũng như năm nào hoa mai trắng với ngày Tết Nguyên Đán bao giờ cũng đi chung với nhau?

Thật ra đây chỉ là sự tuần hoàn của vũ trụ: bốn mùa tám tiết, hết Đông lại đến Xuân, sau khi lá rụng, cây cối lại đâm chồi nảy lộc, hoa lại nở. Có một cái đồng hồ khổng lồ Thiên Chúa đặt trong vũ trụ, cứ như thế mà xoay vần. Và cái xoay vần của vũ trụ cho ta thấy đức thành tín của Thiên Chúa, Ngài không bao giờ từ bỏ tạo vật của Ngài.

Tại công viên quốc gia Yellowstone có một vòi phun nước nóng mang tên là *The Old Faithful* tạm dịch là “Vòi Nước Nóng Già Trung Thành.” Vòi nước nóng này mang tên đó bởi vì suốt bao nhiêu năm, mỗi ngày cứ đúng chu kỳ, vòi nước nóng lại trung tín phun lên như một người trung thành, bao giờ cũng đúng hẹn. Những cành mai trắng nở rộ mỗi khi Xuân về cũng là hình ảnh về lòng thành tín của Thiên Chúa đối với con người.

Tác giả một bài hát đã viết những lời như sau: “Thu, Đông, Xuân qua, Hạ lại đến tám tiết văng lai, giăng bủa trên không: tinh, nhật nguyệt luân chuyển mãi. Toàn thiên nhiên giới chứng minh luôn thiên đại vạn đại, về thành tín lớn, khoan nhân, yêu thương trong Ngài.” Thời tiết, mùa màng, trăng sao, hoa lá... tất cả đều là những minh chứng hùng hồn chẳng những về sự hiện hữu của Thiên Chúa mà cũng cho chúng ta thấy lòng thành tín, không thay đổi của Ngài đối với chúng ta. Lời Chúa dạy: “Cha là Đấng dựng nên muôn tinh tú, nơi Người không hề có sự thay đổi.” Kinh Thánh cũng cho chúng ta biết: “Đức Chúa Giê-xu hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi.” Lòng người thay đổi nhưng Thiên Chúa không bao giờ thay đổi và dựa vào sự bất biến của Chúa mà chúng ta sống còn. Câu “Ngày mai trời lại sáng” chúng ta dùng như một sáo ngữ nhưng thật ra cũng vì biết rằng ngày mai mặt trời

chắc chắn sẽ mọc lên soi sáng muôn vật.

Thiên Chúa không thay đổi và tình yêu của Ngài dành cho chúng ta cũng không thay đổi. Chúa phán: “Dù núi dời, dù đồi chuyển, nhưng lòng nhân từ Ta đối với người chẳng dời khỏi người, lời giao ước bình an của Ta chẳng chuyển, Chúa Hằng Hữu là Đấng thương xót người phán vậy.” Thiên Chúa yêu thương chúng ta như tình yêu của một người cha đối với con. Và Đức Chúa Trời thật là Cha của chúng ta vì Ngài đã tạo dựng chúng ta. Tình thương Chúa dành cho chúng ta không bao giờ thay đổi, Ngài giống như người cha nhân hậu trong câu chuyện đứa con hoang đàng, lúc nào cũng tựa cửa trông chờ chúng ta quay bước trở về.

Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta, ban cho chúng ta sự sống, chu cấp cho chúng ta mọi nhu cầu từ thể xác đến tinh thần nhưng bao nhiêu người trong chúng ta chịu tôn thờ Ngài? Ngược lại, chúng ta đã hờ hững hay phản loạn, không sống theo đường lối của Chúa mà theo đường lối riêng. Chúng ta sống như thể mình có thể kiểm soát tất cả và sự sống của chúng ta cũng nằm trong tay mình. Chỉ những lúc khó khăn, gian khổ, chúng ta mới thấy tính cách hữu hạn của mình và kêu cầu Thiên Chúa, nhưng rồi khi hoàn cảnh êm xuôi ta lại quên ơn Chúa.

Mùa Xuân đến, hoa lá đâm chồi nảy lộc khắp nơi một lần nữa mình

chứng cho chúng ta về đức thành tín của Thiên Chúa. Ngài không thay đổi, đức yêu thương của Ngài không thay đổi và tương tự như vậy đức công chính và thánh khiết của Ngài cũng không hề đổi thay. Con người ngày nay chủ trương chẳng có gì là tuyệt đối, nhất là trên phương diện đạo đức, luân lý, không có tiêu chuẩn đúng sai. Ai muốn làm gì cũng được, không ai được phán xét ai. Nhưng tiêu chuẩn của Thiên Chúa không bao giờ thay đổi. Lời Chúa dạy: “Mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất vinh quang của Thiên Chúa.” Vấn đề của con người là vấn đề tội lỗi, là không đạt đến tiêu chuẩn của Thiên Chúa. Vì tội lỗi mà con người bị phân cách với Đức Chúa Trời, vì vậy mà Chúa Giê-xu phải giáng trần chịu chết để chuộc tội cho nhân loại. Đức tin nơi Chúa Giê-xu là phương thức giải quyết vấn đề tội lỗi cho con người. Và đó là Phúc Âm chúng tôi loan báo.

Bạn có thấy những cành đào rung rinh trước gió trong mùa Xuân này không? Nó cho ta thấy đức thành tín của Chúa: Xuân về thì hoa nở và khi hoa nở cũng là lúc Xuân về. Thiên Chúa lúc nào cũng thành tín với chúng ta trong sự xoay vần của bốn mùa, trong sự vận chuyển của trăng sao tinh tú. Tình yêu Thiên Chúa dành cho chúng ta không bao giờ thay đổi, nhưng còn chúng ta đối với Đấng Tạo Hóa thì sao? Chúng ta có trung tín với Chúa như con đối với Cha không? Chúng ta có tôn thờ Ngài như điều đáng phải làm không? Thiên Chúa yêu ta nhưng tình yêu của chúng ta đối với Ngài như thế nào? Thiên Chúa là người Cha nhân từ lúc nào cũng chờ đợi chúng ta quay bước trở về. Xuân về, Tết đến cũng là ngày gia đình đoàn tụ. Bạn đã đoàn tụ với gia đình của người Cha thiên

thượng chưa? Chính trong gia đình Thiên Chúa là nơi chúng ta tìm thấy mục đích và ý nghĩa của đời sống.

Nếu Bạn cho rằng đây chưa phải là lúc cho Bạn quay về thì hãy nhớ rằng đời sống thật mong manh như cành hoa trước gió. Lời Chúa dạy: “Gió thổi trên bông hoa, kìa nó chẳng còn, chỗ nó không còn nhìn biết nó nữa!” Hoa Xuân thật tươi đẹp nhưng cũng thật mong manh và đó cũng là hình ảnh của đời sống chúng ta.

Nếu ngày xưa Vũ Đình Liên nói rằng: “Mỗi năm hoa đào nở, lại thấy ông đồ già, bày mực tàu giấy đỏ, bên phố đông người qua...” thì năm nay tôi cũng muốn thưa với Bạn, “Mỗi năm hoa đào nở, nhớ đến tình yêu Cha, bày trên thập giá đỏ, chịu chết vì tội ta...”

Nếu bài thơ “Ông Đồ” đem đến cho ta một cái buồn man mác nào đó thì tình yêu Thiên Chúa thể hiện trên thập giá phải cảm động thấu tận tâm can chúng ta vì nó cho thấy tình yêu đời đời Thiên Chúa dành cho chúng ta mà bao nhiêu năm trôi qua, chúng ta vẫn hững hờ, không tiếp nhận. Mời Bạn đến với tình yêu Thiên Chúa hôm nay để kinh nghiệm một mùa Xuân miền viễn trong Ngài!

Mục sư Nguyễn Thi

Quá Khứ, Hiện Tại Hay Tương Lai

Mỗi lần bước sang năm mới, có lẽ quý vị cũng như chúng tôi, háng hái, thích thú trước những dự tính tốt đẹp cho năm mới nhưng cũng không khỏi hối tiếc về một điều nào đó trong năm cũ. Có những điều không nên làm mà

chúng ta đã làm và có những điều đáng làm, nên làm nhưng chúng ta đã không làm và không còn cơ hội để làm nữa. Nếu dừng lại suy nghĩ chúng ta thấy đời sống chỉ là những ngày, tháng, năm kết hợp lại. Những ngày, tháng, năm đó được gọi chung là thời gian. Đời sống chính là thì giờ, là thời gian. Khi nói đến thời gian là nói đến ba giai đoạn: những ngày đã qua, những ngày đang có trước mắt và những ngày sẽ đến, tức là quá khứ, hiện tại và tương lai. Cuộc đời người nào cũng có quá khứ, hiện tại và tương lai. Chúng ta có thể ôn lại quá khứ, dự tính cho tương lai, nhưng sống thì chúng ta chỉ có thể sống trong hiện tại. Chúng ta cần thấy rõ điều đó để không phí phạm những năm tháng mà Đức Chúa Trời ban cho cuộc đời chúng ta, cũng không đem lại thiệt hại, đau buồn cho chính mình và người chung quanh.

Chúng tôi nói điều đó vì nhiều khi chúng ta không sống với hiện tại mà cứ sống trong quá khứ là những điều không còn nữa hoặc sống mơ mộng, mơ ước những điều của tương lai là điều ta chưa nắm chắc trong tay. Những người có một quá khứ huy hoàng thường hay sống trong quá khứ thay vì đối diện với hiện tại. Họ sống giống như mình vẫn còn những tước vị, uy quyền, danh tiếng của những ngày tháng cũ. Có người biết hiện tại mình đã mất hết những điều đó nhưng vẫn muốn nhắc lại quá khứ để cảm thấy sung sướng, hãnh diện, nhưng sâu kín trong lòng là tiếc nuối và đau buồn. Những người sống trong quá khứ gây thiệt hại cho chính mình, vì đã dừng lại bên lề cuộc sống, đánh mất những ngày

tốt đẹp của hiện tại. Không ích lợi cho chính mình mà có khi là gánh nặng cho người chung quanh.

Ngược lại với người sống trong quá khứ là những người sống trong tương lai, hay suy nghĩ quá nhiều đến tương lai và quên đi hiện tại. Chúng ta cần suy nghĩ và hoạch định cho tương lai nhưng chúng ta không thể sống trong tương lai. Người sống trong tương lai thường có hai khuynh hướng: hoặc là lo lắng hoặc là quá lạc quan đến nỗi thiếu thực tế. Những người lo lắng thì lúc nào tâm trí cũng nghĩ đến những chuyện rủi ro sẽ xảy ra. Lo không biết cuộc đời mình, gia đình mình trong tương lai sẽ như thế nào, khi về hưu mình có đủ tiền để sống hay không, khi già yếu bệnh hoạn con cái sẽ chăm sóc hay bỏ bê, v.v... Nhiều người chưa đau nhưng cứ nghĩ đến ngày mình đau ốm, chưa già nhưng cứ lo lắng cho tuổi già. Cũng có người không lo lắng cho tương lai nhưng sống trong tương lai bằng cách xem những điều mình dự phóng, mong ước như là những điều đã có trong tay. Ví dụ như mới có việc làm nhưng nghĩ là mình thông thả rồi, nên mua sắm đủ thứ; hoặc mới ra làm ăn nhưng tin là mình sẽ thành công nên mua nhà, mua xe, v.v... Chưa đỗ đạt, nhưng nói và làm như là mình đã name bằng cấp trong tay, như người xưa đã nói: “Chưa đỗ ông nghè đã đe hàng tổng.”

Thật ra, chúng ta cần nhìn lại quá khứ để học hỏi, rút kinh nghiệm, và cần hoạch định, dự tính cho tương lai nhưng chúng ta chỉ có thể sống trong hiện tại mà thôi. Chúng ta sống TRONG hiện tại chứ không phải sống CHO hiện tại. Đây là hai điều khác nhau. Người sống trong hiện tại là người thực tế, khôn ngoan; còn người sống cho hiện tại là người không có mục

đích cho cuộc đời, nhưng chỉ sống cho những đòi hỏi thấp hèn, tạm bợ.

Lời Chúa bao giờ cũng là kim chỉ nam cho đời sống, vì thế mời quý vị cùng nhìn vào Thánh Kinh xem Chúa dạy chúng ta cần có thái độ như thế nào đối với quá khứ, hiện tại và tương lai. Sứ đồ Phao-lô viết: “Tôi cứ làm một điều: quên lửng sự ở đằng sau, mà bươn theo sự ở đằng trước, tôi nhắm mục đích mà chạy” (Phi-líp 3:14). Một bản Kinh Thánh khác dịch những câu này như sau: “Tôi chỉ chú ý đến một điều là quên đi chặng đường đã qua, để lao mình về phía trước, tôi chạy thẳng tới đích để chiếm được phần thưởng từ trời cao.” Chúng ta cần noi gương sứ đồ Phao-lô, quên đi những điều đã xảy ra trong quá khứ mà hướng về tương lai. Chúng ta cần quên những thành công trong quá khứ để không kiêu ngạo về những thành quả của mình. Chúng ta cũng cần quên những thất bại trong quá khứ để không mất lòng tin ở tương lai, không mất lòng tin vào tình yêu và quyền năng của Chúa. Như vậy, đối với quá khứ chúng ta cần ngả mũ chào và quên đi, còn đối với tương lai, chúng ta cần có thái độ như thế nào? Chúa Cứu Thế Giê-xu dạy: “Trong vòng các người có ai lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một khắc không? ... Chớ lo lắng chi về ngày mai, vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy” (Ma-thi-ơ 6:27, 34). Sứ đồ Gia-cơ cũng viết: “Ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng biết!” (Gia-cơ 4:14a).

Ngày mai nằm trong tay Chúa, chúng ta không phải trả lời với Chúa về ngày mai, nhưng chúng ta có trách nhiệm về ngày hôm nay, vì vậy hãy nhờ Chúa, đừng lo lắng cho ngày mai nhưng sống cách

khôn ngoan tốt đẹp trong những ngày tháng Chúa ban cho chúng ta trong hiện tại. Mỗi chúng ta đều có 24 giờ đồng hồ trong một ngày, nhưng có người làm được nhiều việc, có người không làm gì cả. Có người làm nhiều điều ích lợi cho mình và người chung quanh nhưng cũng có người chỉ làm những gì ích lợi cho mình và không nghĩ gì đến người khác. Có lẽ chúng ta đều đã thấy, khi một người nằm xuống, những gì người đó làm cho mình thường không còn, nhưng chỉ những gì người đó làm cho Chúa và cho tha nhân mới còn lại lâu dài. Xin Chúa giúp chúng ta biết sử dụng ngày tháng trong cuộc đời cách khôn ngoan để đến cuối ngày, cuối năm cũng như đến cuối cuộc đời chúng ta không có gì phải hối tiếc.

Thánh Kinh cho chúng ta nhiều nguyên tắc để sống khôn ngoan. Hai nguyên tắc lớn hơn hết là: “Hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người và hãy yêu người lân cận như mình” (Ma-thi-ơ 22:37-39). Chúa cũng dạy: “Kẻ nào chẳng yêu anh em mình thấy thì không thể yêu Đức Chúa Trời mình chẳng thấy được” (I Giăng 4:20b). Vì thế nguyên tắc chính yếu để sống khôn ngoan là sống yêu thương. Sống yêu thương không phải là chúng ta phải làm điều gì lớn lao, như hy sinh thân mình, hy sinh gia tài, sự nghiệp cho người khác, nhưng là trong đời sống mỗi ngày, làm những điều nhỏ nhặt, tế nhị cho người chung quanh để khiến cho đời sống người đó dễ chịu hơn, thoải mái và vui vẻ hơn. Chúng tôi nghiệm thấy rằng có những điều thật nhỏ, chúng ta thấy như không quan trọng, không có ý nghĩa gì bao nhiêu, nhưng khi chúng ta dành thì giờ làm những điều đó để bày tỏ lòng thương yêu của chúng ta với

một người nào, người đó sẽ cảm kích và vui mừng sâu xa.

Nhiều khi điều chúng ta cần làm chỉ tốn một chút giấy mực, một con tem và năm mười phút đồng hồ, nhưng nó có thể đem lại an ủi, khích lệ thật là lớn lao. Chúng ta ai cũng có những lá thư cần viết, những thiệp cảm ơn cần gửi, những người cần gọi điện thoại hỏi thăm, nhưng vì bận rộn chúng ta đã để những điều đó qua một bên. Chung quanh chúng ta có bao nhiêu người đang đau khổ, cần chúng ta gửi đến một lời an ủi, cảm thông; có người đang buồn chán hay cô đơn cần chúng ta thăm hỏi khích lệ. Có người đang đứng trước một quyết định quan trọng, cần chúng ta góp lời cầu nguyện xin Chúa hướng dẫn. Khi chúng ta làm những điều nhỏ nhưng thật cần thiết đó là chúng ta sống khôn ngoan.

Trong gia đình, có lẽ người vợ, người chồng của chúng ta đang khao khát trông chờ chúng ta biểu lộ tình thương yêu qua hành động cụ thể. Hãy nói hay làm một điều gì để người đó cảm nhận được tình thương của chúng ta. Nhiều khi chỉ một cử chỉ yêu thương trìu mến, một lời nói ngọt ngào, một sự giúp đỡ nhỏ nhất trong nhà, trong bếp, người thân yêu của ta sẽ quên đi hết bao mệt nhọc buồn lo trong lòng. Cha mẹ chúng ta, con cái chúng ta đang trông chờ được chúng ta quan tâm, lắng nghe để có thể nói lên những điều chất chứa trong lòng; chúng ta chỉ cần bớt đi một giờ xem ti-vi, bớt một buổi tối làm việc bên computer, bên máy may hay bất cứ một công việc nào, là có thể dành thì giờ và đem lại niềm vui cho người thân yêu.

Sống trong yêu thương là mỗi ngày tiếp tục quan tâm, chăm sóc và làm những điều nhỏ nhất, tế nhị cho người khác. Khi điều ta làm

mang lại niềm vui và an ủi cho người khác, chính chúng ta cũng được vui. Khi mọi người quanh ta có tấm lòng nhẹ nhàng, vui thỏa, chúng ta sẽ bớt đi những va chạm làm tổn thương nhau, tinh thần chúng ta bớt căng thẳng, đời sống sẽ nhẹ nhàng và ý nghĩa biết bao.

Có người đã nói, một hành động yêu thương dù nhỏ đến đâu cũng có thể mang lại những kết quả tốt đẹp lâu dài mà chúng ta không ngờ. Ước mong trong năm mới này, với tình yêu của Chúa tràn đầy trong lòng, chúng ta sẽ lấp đầy những ngày tháng trong cuộc đời mình bằng những việc làm và lời nói yêu thương đối với người chung quanh. Thánh Kinh dạy: “Hãy ở với nhau cách nhân từ, đầy đầy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Chúa Cứu Thế vậy.”

Cầu xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta sống khôn ngoan, yêu thương trong những ngày tháng Chúa ban cho cuộc đời chúng ta.

Minh Nguyên

**Kính mời quý vị đón nghe
Chương Trình Phát Thanh
Tin Lành hằng tuần:**

Chúa Nhật

8:00 am & 8:00 pm:

1430 AM, Bay Area

Thứ Hai

9:30 pm:

Tiếng Nói Việt Nam, Dallas

Thứ Ba

8:30 pm: 1440 AM, Orlando

Thứ Tư

7:00 pm: Saigon Radio

Broadcasting System, Seattle

8:30 pm: 106.3 FM

Nam California

Thứ Năm

2:30 pm: 1480 AM

Nam California

2:30 pm: 900 AM, Houston

4:00 pm: 92 FM, Atlanta

4:30 pm: 880 AM, Houston

6:00 pm:

1110 AM, Sacramento

Thứ Sáu

5:00 am: 1190 AM

2:30 pm: 106.3 FM

Nam California

7:00 pm: 1430 AM, San Jose

8:00 pm: Việt Nam Hải Ngoại

Washington, D.C.

Thứ Bảy

6:30 pm: 106.3 FM (mỗi hai tuần), Nam California

7:30 pm: 97.3 FM, San Diego

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành

PO Box 2468

Fullerton, California 92837

(714) 533-2278

radio@tinlanh.org

http://www.tinlanh.org